

Filmhuis

Amerongen Leersum
presenteert

Nieuwsbrief 83, maart 2011

Lourdes

Beste filmliefhebbers,

Als we kijken welk rijtje films we sinds 1 januari we vertoond hebben, dan kunnen we met een gerust hart zeggen dat, na *Stellet Licht*, *The Ghost Writer* en *Fish Tank*, onze film van 23 maart a.s. weer totaal anders is. Het enige dat deze film gemeen heeft met de vorige is dat hij niet gemiddeld is en dat hij kwaliteit heeft. Maar in genre, thematiek, wijze van filmen, kijk op mensen, invloed van de omringende cultuur en in nog veel meer opzichten hebben we met *Lourdes* van de Oostenrijkse Jessica Hausner uit 2009 een totaal ander product in handen. Een opmerkelijk product, dat wel.

Het onderwerp –het gaat, zoals de titel al suggereerde, inderdaad om een bedevaart naar Lourdes en het verlangen van de hoofdpersoon om daar genezen vandaan te komen- zou iets voor een documentaire hebben kunnen zijn. Of het zou zomaar een zoetig en sentimenteel verhaal hebben

kunnen worden. Of ronduit saai. Hausner echter, immens geholpen door haar uitstekende hoofdrolspeelster Sylvie Testud, heeft veel meer in huis. Zij heeft een terughoudendheid, die aan de kijker geen interpretaties opdringt. Zij nodigt uit om een kleine beweging, een oogopslag, een gebaar met respect en met humor te lezen en er de betekenis van in te zien. Of de mogelijke betekenis. Wij worden namelijk niet opgezaald met eenduidige manier van ervaren en uitleggen. Christine, de hoofdfiguur, is immers zelf niet eenduidig. Ze komt samen met een groep bedevaargangers naar Lourdes, natuurlijk met ergens de stille hoop dat ze daar genezen zal kunnen worden van haar verlamming. Tegelijk verwacht ze niet dat dit ook werkelijk zal gebeuren, bij anderen al nauwelijks en bij haar zelf helemaal niet. Zo is er ruimte voor het onzekere heen en weer van verlangen en skepsis, van ironie en hoop. Zelfs als er toch iets gebeurt, is het lang niet zeker dat er ook werkelijk iets gebeurd is.

De film is nergens voorspelbaar en volgt geen recht-toe-recht-aan traject. Onze regisseuze Hausner heeft meer in huis. Ze zit dicht op het echte leven, met zijn ups en downs, zijn onvoorspelbaarheden en de spanning tussen verlangen en realiteit en met ruimte voor humor, ironie en melancholie. Om dit te bereiken heeft ze haar film heel precies voorbereid en trefzeker geregisseerd. Ze zoekt het nergens in het grote gebaar van het visuele spektakel, maar ze nodigt de kijker eenvoudig uit om binnen te komen en het verhaal mee te beleven.

Zelf noemde ze *Lourdes* een wreed sprookje. Niet dat ze wreed gefilmd heeft. Integendeel. Het gaat echter om de vraag waarom de een wel en de ander niet genezen wordt. Soms dan en dan nog slechts als de genezing

erkend wordt na zorgvuldige toetsing door de artsen. Maar dan nog blijft er veel speling. Christine is niet de eerste die volgens de regels der vroomheid in aanmerking zou komen voor goddelijke beloning. Zij is immers niet of nauwelijks gelovig. En juist bij haar gebeurt het. Dan moet er iets niet kloppen. De theorie lijkt simpel, het leven is dat niet. Zelfs de vromen gunnen het geluk niet altijd aan hen die het niet verdienen. Jaloezie steekt de kop op. Onzekerheid, angst ook voor wat te mooi lijkt. Er zit bitterheid in het leven zelf. Daarom het woordje 'wreed'. Want zo is het verlangen.

Kortom, met *Lourdes* hebben we opnieuw, al zeggen we het zelf, een prima film in huis. We vertonen hem **woensdag 23 maart** 2011 in de Stallerij van Herberg Den Rooden Leeuw in Amerongen. Let wel, net als de vorige keer, in Den Rooden Leeuw. We konden deze ene keer onze gewoonte van om en om in Amerongen en Leersum namelijk niet vasthouden. De zaal is, zoals gewoonlijk, open om 19.30 uur. De film begint **om 20.00 uur**. Kaarten zijn weer te koop bij de bibliotheken van Amerongen en Leersum. U kunt ook reserveren op tel.nr. 0343-450261 en 451274 of via filmhuis.amerongen@skiam.nl.

Namens het Filmhuis weer met vriendelijke groet,

Theo Witkamp